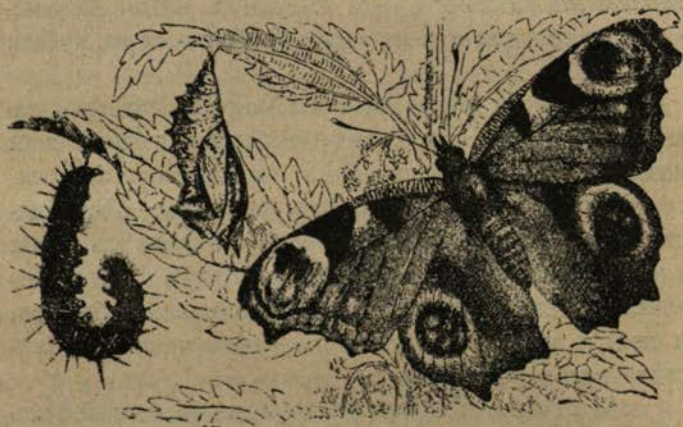

— Почакай, почакай ме! — молѣхъ я азъ въ душата си и внимателно се примѣквахъ къмъ нея съ мрежата.

Но хубавицата йо, кацнала, съ полуразтворени тъмни кадифени крила, на единъ стрѣкъ комунига, изведнажъ трепна и литна лекичко по-нататъкъ.

Само единъ мигъ я видѣхъ азъ въ всичката й хубостъ — нейнитѣ тъмно-вишневи кадифени крила, съ

Пауново око.

голъми сини очи на всѣко крило, сини очи, заобиколени съ жълта ивица, поради което тази пеперуда наричатъ и *пауново око*.

„Миличка! почакай, почакай!“ си мислѣхъ и се промѣквахъ къмъ нея. Сърцето ми биеше, азъ се вълнувахъ.

Страхувахъ се да не би далекогледия Георги да я забелѣжи и да хукне подиръ нея, та да ми я отнеме.

„Само да кацне, само да кацне, и да почака спо-